



Поновлений
випуск №9
(квіт. трав. черв.)
7509 року
Дажбожого

Самобутня Україна Гусь

*Наша дума, наша пісня,
Не вмере, не загине.
От де люди наша слава –
Слава України!*

Громада "Оріяна", Spring Glen, NY • P.O. Box 60, Gillette, NJ 07933, USA

Видання Об'єднання Синів і Дочок України (ОСІДУ) РУНВіри
"Ми – Внуки Дажбожі"



Мирослава і Святослав Силенки - діти, батьки яких були першими на Україні
повінчаними за обрядом Рідної Української Національної Віри

Свято Купала в Києві	2,10	Хто Такі Жиди	13
Пророки	4	Лідійські і Грецькі Написи із Сардіс	14
20 Способів Можливого Кінця Світу	7	Жиди Туляться до Путіна	15
Многая Літа	8	Листи до Братів Хліборобів	16
Листи до Божого Ока	9,12	Вітання	19

СВЯТО КУПАЛА В КИЇВІ

В чому сутність Свята Купала? Як ми сьогодні розуміємо це Свято?

В різних краях України свято мало свої відмінності. І все, що знаємо про Купала, звести в одну купу просто неможливо. І тому маємо вибрати найсуттєвіше і то тільки те, що відповідає сьогоднішньому дню, сьогоднішньому розумінню.

З УСЬОГО проглядає ТАКА сутність, що Купала – це свято єдності: Сонця-Вогню-Тепла; Матері-Землі-Годівниці; Води-дощу-роси; Життя на Землі.

І найголовніше: єдності нас, усіх українців, між собою і єдності України із Всесвітом, Богом, Дажбогом.

Письменник Василь Довжик у розмові про значення слів сказав, що йому з дитинства запам'ятовся вислів бабусі:

- Пастушки запалили КУПАЙЛО.

Тарас Шевченко пише: “Ми вкупочці колись росли”. Нема краще, як укупі жити.

Стверджують, що слова скіф, Скіфія, Велика Скуфь походять від слова купа, вкупі. Парламент однієї з країн Югославії і нині називається скупщина.

Всесвіт Божий досконало тримається Купи. І моляться українці: Боже, нам єдність подай! Бо нема краще, як укупі жити.

Що основне на святі Купала? Звичайно, Святий Вогонь, який єднає всіх до купи. Весь народ вкупі освячується навколо Вогню, того Вогню, який палає в Сонці і є теплом в кожному людському тілі; дає життя рослинам – тому і ставимо вербове деревце, Купальницю, Дерево життя роду нашого, і жінка, котра має найбільше дітей, запалює на ньому Вогні, щоб множився і жив Рід наш.

Маємо достатньо свідчень, що в минулому, далекому і не зовсім далекому, наші Предки в цей день мали величне свято радості і здоров'я НА СЛАВУ Всевишнього Дателя Життя, Дажбога. Радісними співами, радісними хороводами прославляли Бога, Того Бога, якого

вони в цей час БАЧИЛИ навколо у Всьому і в собі.

Так, як і предки наші, святкуємо Купала в найкоротшу ніч. В ніч перед літнім сонцестоянням. За народними оповіданнями ця ніч наповнена дивами і чарами. В цю ніч можна чути мову тварин, мову рослин; в цю ніч чарівним цвітом цвіте квітка щастя – папороть. Хто дістане цю квітку – в того сповнюються всі бажання, правда, здійснення цих бажань супроводжується небезпекою для життя шукача.

Чи насправді ця ніч чарівна? Так, саме в цей час найбільше тепла, найбільше життєдайного світла сонця, достатньо вологи – переходять дощі, випадають роси. Повітря насичене грозовими розрядами – все це ЖИТТЄДАЙНА СИЛА. Життєдайна Сила і Дія Дателя Буття, Дажбога. Саме через це в цю ніч, або, скажімо, в ці дні, лікувальні трави наповнені помічними для людей властивостями.

Подивившись навколо, яке все в природі бадьоре, життєрадісне – як не сказати, що в час Купала РАДІЄ все Життя. Радіє своїм здоров'ям.

Все навколо наче говорить нам:

Україно! В основі твоєї назви лежить корінь “РАЙ”.

Подивімося довкола – хіба це не Рай? Ще... “якого раю ми в Бога благаєм? Немає, немає...” іншого (Т.Шевченко). Ми просто забулися.

Одна моя знайома вийшла заміж за хорвата і поїхала з ним. Хорвати – люди високої національної свідомості. Вони, звичайно, прийняли її в родину, але душею ні – ЧУЖА. Народила Вона сина і дала йому ім'я Богдан.

Привітати Новонародженого зібралась Родина. І всі здивувалися – Богдан! Як це ми забулися,



Голова ОСІД в Україні, священник Б.Островський освячує купальський вінок

таке наше рідне ім'я – Богдан!

І з цього дня ім'я, дитину, невістку прийняли душою за своє, рідне.

Русичі-українці! Внуки Дажбожі. Як це ми забулися? Так багато! Ми забули Бога. Ми забули можливість БАЧИТИ БОГА! Молитва, яку ви чули перед Запаленням Святого Купальського Вогню, це давня молитва Святих Предків наших:

“Світи Праведне Сонце душам Святим, нам живим, грій Землю-матінку, наші ниви, нашу худібку”.

Звичайно, Сонце світить. Та якими ми себе не уявляли б знаючими, розумними, але наскільки Земля охолоджується тільки за одну ніч? А за зиму? А якщо завтра погасне сонце?

Звичайно, завтра цього не станеться. І не тому, що мені це хтось сказав, чи я прочитав про це в якомусь “Святому Письмі”. Ні, я, так як і кожен з Вас, це бачу і розумію Розумом, даним мені і Вам Дажбогом. І той Розум мені і Вам підказує: якщо хочемо помолитися Богові, пошанувати, прославити Бога – маємо молитися до Святої Дії Бога, маємо шанувати, славити святу Дію Бога, Дателя Буття у всьому тому, що ми з Вами бачимо, сприймаємо. Ні в якому разі не те, що ми можемо уявити, ні! А тільки те, що бачимо! А що ми бачимо: бачимо, в першу чергу Праведне Сонце. Бачимо Землю Святу, Рідну. І бачимо життя на Землі.

Сьогодні ми святкуємо бачення Святої Дії Життя Божого. Сьогодні в Україні найсильніша Дія Життя: найдовший День, найбільше світла і тепла. Таку силу принесе нам Праведне Сонце знову через Рік.

Сьогодні найбільша Дія життя. Сьогоднішня найбільша Дія життя – це Дія Дажбога. А ми – в Дажбозі, ми – Дія Дажбога. Ось в чому наша святість.

Нині, як і колись для нас святими є Сонце Праведне теплодаїне, і Вогонь на Землі, і тепло в нашому тілі.

Для нас Святими є Предки наші, українці – Внуки Дажбожі! Наші Святі Предки з нами! Наші Святі Предки – це наші гени. В наших генах зачаровані (закодовані) сила, краса, розум (життєдаїність), досвід сотень предківських поколінь. Це Свята Життєдаїна Божа Дія, яка велить нам прислухатись Її, розуміти Її, щоб бути самим собою, бо народу, який не є сам собою – не належить майбутнє. Прислухаймося один до одного, прислухаймося до СВОГО розуму. Шануймо звичаї і свята, сутність яких встановлена нашим народом і будемо жити.

Для нас святим є все життя, нині суще на землі рідній. І Земля Рідна є для нас святою – і

ниви, і ліси, і води, і роси.

Ми спам'яталися: для нас святою є Держава Рідна і знаки (символи) державності: синьо-жовте знамено, трисуття і славень (гімн).

Радіймо: це свідомість нашого спасіння.

Ми сьогодні промовляємо молитву Святих Предків наших, і в цій молитві відображений цілий Всесвіт і народ наш. І все так, як воно є насправді: **світи, Праведне Сонце, Душам Святим, нам живим, грій Землю-Матінку, наші ниви, нашу худібку.**

Ми стоїмо під сонцем, яке світить нам живим. А дівчата тримають в руках віночки із зелені, квітів, безкінечники, знаки Життя Вічного.

Ми всі разом відчуваємо, що в цих віночках прихована Сила від Предків Святих.

Але ви вже знаєте, що віночки слід одягати на голову ПІСЛЯ ОСВЯЧЕННЯ коло Святого Вогню Купальського Священною Водою. Освятивши і одягнувши віночки, дівчата приймають у свідомість свою Звичай Предків рідних, який повеліває дівчині бути чистою до весілля, а потім все життя пам'ятати цей віночок і все життя бути вірною своєму судженому. Це основа подружнього щастя, злагоди в родині, повага, висока людська гідність, честь, добра слава. Тому годиться берегти віночок.

Нині, на Купала, дівчина освячує і одягає на голову віночок не для того, аби його опустити на воду і погадати, чи вийде вона заміж цього року. Адже стоять дівчата, яким цього року заміж ще рано. Отож віночки приготовані з вищою метою – усвідомити і берегти честь свою змолоду.

Окрім цього, Ви бачите, що в останні часи, дівчата кидають віночки на воду наче граючись, а хлопці, а то і чоловіки явно жартома їх виловлюють.

Раніше дівчата готували два віночки: один на голову, а другий на гадання. То ж ви не знімайте з голови освячений віночок, а прийдіть в нього додому і зберігайте в своїй кімнаті до наступного Купала, або до весілля.

Нехай Він свідчить, що Ви чесна дівчина, славного доброго роду. І Ви не одна – з Вами весь чесний, славний добрий рід український.

Старий віночок спалюється на святому Купальському Вогні.

Купала – свято єдності нашого народу. Купала – свято єдності з природою, із Всесвітом. Купала – свято усвідомлення єдності з Богом.

Ми розуміємо: від завтра сонячного світла меншатиме, дні будуть коротшати. Але ми знаємо: Сонце світити буде; життя на Землі буде; народ наш буде жити на рідній землі.

*священник Б.Островський
(Див. фото на стор. 10-11)*

*Ку-ка-рі-ку! –
проголосив півник і ... зійшло Сонце!
А півник подумав, що він пророк!*

Пророки

Чи можна дати віру?

Якщо можна “щось” дати, то значить можна те, “щось”, забрати назад.

Сьогодні в Україні постають громади Рідної Української Віри. Не встигло насіння зійти а вже “бур’янець” проростає. Семена “бур’янця” виплекано за кордоном на протязі 30 років від часу постановня руху за відродження рідної духовности.

Лев Силенко (Іван Терентійович Селенко), що взявся очолити цей Рух, при активній допомозі багатьох прихильників відродження Рідної віри, написав твір “Мага Віра”. Вихід у світ цієї книги стався завдяки жертвенній праці многих українських патріотів. Це вони, з усіх кінців світу подавали цікаві, майже страчені вістки про наукові дослідження минулого українського народу. Це вони, тяжко заробляючи, на щоденний хліб, давали пожертви для побудови Святині Рідної віри, та й не однієї. Це вони, творили громади і оформляли документи в урядах країн поселення. Це вони, робили переклади статей з іноземних мов, бо Лев Силенко не володіє жодною, крім української і московської.

Робили вони це не для слави Л. Силенка, а для визволення рідного народу з духовної неволі. І тому, як тільки Рідна Українська Віра стала Силенком “приватизовуватись”, багато з них відокремились від нього.

Але хвороба “манія величності” досить міцна. Пролізла вона й на Україну. Якщо Силенко може присвоїти собі створення рідної віри, то чи не може на те саме посягати і якийсь інший “феномен”? І буде правий, бо кожна людина має свою віру в Бога. І завжди не бракувало бажаючих накинути своє розуміння і переконання іншим. Це якраз те, що називають сектанством. Є й бажаючі належати до секти. Люди неоднакові за своїми уподобаннями.

Ось так і почався серед громад Рідної віри рух “селенкіян”, а якщо є “селенкісти” то вже з’явилися і “шаяністи” та “ситниківці” і т.д.

Більшість із цих рухів мають “долярову основу”, тому обмежені у прийнятті самостійних рішень. Дійти порозуміння і співпраці можуть тільки незалежні люди, бо

тільки вільна людина є відповідальною за свої рішення.

Рух Рідної Віри намагаються розкласти не тільки в сектантському напрямку, але й в залежності від роду діяльності людей. Одні стоять на тому, що треба твердо дотримуватись написаного в “Мага Вірі” і приймати не роздумуючи, “...бо так зручніше для простих людей”. Інші (особливо “силенківці”) – стверджують, що Рідна Українська Віра не для простих людей, а для еліти. Сьогодні і сам Силенко про це твердить, хоч в своїх перших журналах “Рідна Віра” писав протилежне – що тільки прості люди-трударі спроможні відродити Рідне Богорозуміння.

І якось забули за те, що Рідна Віра перш за все для українців, не залежно, чим вони займаються, якими талантами вони наділені, чи розумовими здібностями. Це український шлях життя через тисячоліття, закодований в наших генах.

Народ наш незмінно той самий, незважаючи на зміну пануючих світоглядів. Він має віками вироблену поведінку і свої поняття про Бога виплекані самим життям і узгоджені з вічними законами рідної природи. Навіть у Біблії, у листі Павла до Римлян написано:

“Коли бо погане, не маючи закону, по природі законне чинять, то вони закону не маючи, самі собі закон;

вони показують діло законне, написане в серцях їх, як свідкує совість їх, і між тим думки їх одна другу осуджують або оправдують;... Гл.2, 14-15

Коли людина отримавши знання і вміння від предків своїх, живе з праці своєї, чи є потреба говорити їй: не крадь. **Богненаділяв наших прабатьків раєм земним, а тільки наділив умінням працювати біля землі.** Наша родюча Земля це піт і кров наших пращурів. Це їх трудом творився земний рай. Красти нема потреби, якщо завдяки своїй праці все маєш.

Біблійні закони гарної поведінки були для тих хто не володів вмінням до роботи і щоб вижити мусив красти, ошукувати інших. Але закони створені людським суспільством

навіть чи виправлять злодія, бо він живе за природним законом виживання.

Спробуй вовка заставить їсти тільки траву, він перш за все мусить перестати бути вовком.

Явище сектанства небезпечне для людського суспільства. Для прикладу розповімо про деякі секти, що спричинили до загибелі людей.

Нижче подаємо статті в перекладі з газет: "New York Times, March 21/28/30, 2000" і "Star-Ledger, March 20/25/26, April 9, 2000"

Багато дітей нараховано між мертвими у пожежі названій убивство-самогубство

Ряд містичних релігійних груп виникло в Уганді в недавно минулих десятиріччях, коли соціальні і політичні проблеми країни погіршилися.

Божа Армія Опору (Lord's Resistance Army), самозвані революціонери, які тероризували північну частину країни, започаткувались як Християнська фундаменталістська секта, під назвою Священний Духовний Рух (Holy Spirit Movement), в 1986 році.

Її лідер, Аліса Лаквена, стверджувала, що давала членам секти захист від куль, окропивши їх священною водою.

Священний Духовний Рух, виник між північними етнічними групами в кінці 1980-их років. Сотні віруючих умерли в самогубних сутичках, переконані, що магична вода захистить їх від куль вояків Мусевені [голова партизанського уряду].

В той же самий час у західній Уганді діяв інший Культ Відновлення Десяти Заповідей. Послідовників було набрато переважно з південних і центральних частин, а також ззакордону, в сусідній Руанді.

Лідерами були: Йосеф Квібветер, 68, колишній римо-католицький священник, Кледонія Мверінде (40), а також вищий помічник, бувша повія, Кередонія Мверінде (49), всі живі до сього часу, але ховаються. Третій по рангу в цій групі, Домінік Катарібабо (63), колишній римо-католицький священник...

Громада, яка, очевидно, очолювалась містером Квібветером, забороняла своїм членам розмовляти з не-членами, як свідчать селяни, і вимагала, від багатьох, щоб продавали своє майно перед вступом.

Селяни розповіли місцевим журналістам, що члени культу недавно повідомили про *явлення Діви Марії*. І пізніше, на минулому тижні, після продажі решти своїх володінь і попрощавшись з своїми друзями, послідовники влаштували святкування з смаженим биком і газованими напоями...

У вересні, поліція арештувала 1,000 членів культу з незаконної станиці, *де самозванець-Пророк продавав місця в небі для бажаючих*.

Культу особи, переважно вихідці з незадоволених римо-католиків, мають нетрадиційний набір вірувань, що ґрунтуються на пророчих видіннях, які лідери, начебто отримують від Ісуса Христоса і Діви Марії. Членам заборонено спілкуватися один з одним поза молитвами, співами або під час релігійних повчань, (розмови, мовляв, ведуть до пліток про сусідів), відповідно до само-оголошеного золотого правила Руху...

"Весь час вони говорили, що це (Церква) є човном Ноя", розповів місцевий селянин, Флоренс. "Це є човен, і їм казали, що під час лиха вони повинні прийти сюди".

Квібветер та інші проповідували, що кінець світу повинен прийти перед 1-им січня, 2000 року. Пізніше вони пересунули прогноз до наступного січня, але ряди незадоволених вже почали збільшуватись, в основному родичами померлих культистів.

"Ці лідери мали безліч грошей від членів, які продали свої маєтки, щоб ввійти до культу", сказав поліцейський представник Асуман Мугенай.

Очевидці сказали кореспондентам газети Монітор, що вони відчували запах бензину і був вибух після якого запалала уся Церква.

Земля Лідерів Культу Уганди

Ругазі, Уганда, 29 березня – ще 53 тіл було знайдено сьогодні напхнутих в малу яму в будинку лідера Угандійського культу. Загалом 81 тіл були знайдені в ямі за минулі два дні, 48 з них дитячі.

Тут, на подвір'ї будинку вигнаного з церкви священника, батюшки Домініка Катарібабо, слідчі вирили 74 тіл в понеділок. У вівторок і сьогодні, 81 тіло було знайдено в залитій бетоном ямі в середині приміщення, в одній з кімнат кам'яного 10-ти кімнатного будинку.

Простір для стількох трупів був

неймовірно малий. Яма, встелена банановим листям, була всього 5-ти футовий [півтора метри] квадрат і 6 футів [два метри] глибиною, куди трупи були тісно напаковані.

Від 17-го лютого, щонайменше 654 тіл були знайдені в розвалинах споруди (церкви) культу Руху Відновлення Десяти Заповідей Божих, що відколовся від римо-католицької Церкви. Група вимагала точного виконання Десяти Заповідей, зобов'язуючи членів розпродавати їхні володіння і проповідуючи, що світ кінчиться 31-го грудня, 1999 року.

Два найвидатніших лідери культу, Йосеф Квібветер і Кредонія Мверінде, є основними підозрілими в убивствах. Ніхто не знає, чи будь-який з них живий, але поліція на даний момент діє на припущенні, що вони живі і переховуються...

Найбільше масове самогубство недавніх часів відбулося в 1978, коли переляканий американський священник Джим Джоунс, привів 914 своїх послідовників до самогубства в Джоунстауні, Гайана, за допомогою фруктового напою насиченого ціанідом [отрутою].

Члени культу, що відмовилися пити рідину був застрелені. Джоунс вирізбив напис над його вівтарем в Джоунстауні – **“ті, хто забувають минуле, засуджені його повторити”**.

У недавніх літах було декілька менших групових самогубств в Європі і Північній Америці, три з них включали Сонячний Храм – міжнародна секта, яка вважала, що ритуальне самогубство веде до повторного народження.

—

Поки їхня доля прибула, вони були вже змінені люди

Канунгу, Уганда – Вони прийшли до цього спокійного села через родючі зелені горби південно-західної Уганди, дехто шукав у щось вірити, інші в пошуках рідні, ще інші шукали загальнодоступну насолоду потрапити на небо, коли прийде кінець світу.

Більшість були Римо-Католиками незадоволеними з їхньою церкви, або просто притягнуті кровними зв'язками. Але, як говорять органи влади, всі лишилися обдурені шахраями, які відібрали їхні володіння за гарантію місця в раю.

Обіцянка щастя стала смертельною в руках тих, кого віце-президент Уганди називає

“підступні, злорадні злочинці, що видавали себе за святих і релігійних людей”.

Для не менш як 924 послідовників культу, які були спалені, задушені або заколоті, очевидно всі після того, як 31-ше грудня прийшло і пішло без кінця світу, все це було тільки облудний сон.

—

Історія однієї з жертв культу

Політо Багамбіребіо, 43, був певний, що він на шляху справедливості і успіху. Його мати і родичі усі, хто прийшов до його сімейного охайного цементового будинку коло села Ругазі, пробували переконати його відмовитися від нового захоплення. Вони бачили, як він втрачав власність, розводився з своєю жінкою і віддалявся від людей, з якими виріс.

Але Багамбіребіо залишався непохитним. Він був певний: голодуванням, сексуальною стриманістю і майже повним мовчанням він заслужить місце коло Бога, коли прийде кінець світу. І він знав, що кінець прийде незабаром.

Як вимагалось Рухом Відновлення Десяти Заповідей Божих, Багамбіребіо продав свою власність і дав гроші лідерам секти, залишив свою жінку і послав своїх дітей до станиці руху.

Під час відвідання дому минулого місяця, його сім'я благала, щоб він покинув секту. “Він відмовився”, сказав Езра Мпамізе, член клану. “Він знав, що кінець світу надходить”. Він, однак, обіцяв залишити секту, якщо світ не буде знищений на час нового передбаченого культом – 2001 року.

11-го березня, Багамбіребіо отримав листа від Кледонії Мверінде, дійсної керівниці руху. Що було в листі залишається таємницею, що послідувало, однак, було кінцем.

Шлях обудження душі українця складний. До джерела свого духовного розквіту до рідного Богорозуміння є багато стежок і всі вони обираються вільно кожною людиною залежно від вродженого характеру, способу мислення та інших чинників. Головне пробудити Волю і Любов у людей до свого Роду до своєї нації. І тільки на цьому ґрунті відродиться рідна Віра.

Спрага заставляє шукати джерело. Ось ця спрага за джерельною водою своєї рідної духовности ми й намагаємось викликати.

20 Способів Можливого Кінця Світу

1. Удар астероїда

У 1908 році шматок комети 200 футів шириною вибухнув у атмосфері над Тунгуським лісом в Сибіру з силою в 1000 разів більшою за Хіросимську атомну бомбу.

У 1490 році метеорит приблизно таких розмірів вбив 10,000 людей в китайському місті Чінь-Єнь.

65 мільйонів років тому астероїд діаметром в 10 миль вдарив у Юкатанський півострів і був причиною зникнення динозаврів по всій земній кулі.

Статистика говорить що астероїди в пів милі шириною вдаряють землю раз в 250,000 років (такий удар найвірогідніше привів би до кінця людської цивілізації).

2. Вибух гамма-радіації

Земля безкінечно бомбардується гамма-радіацією від далеких галактик. Очевидно такі вибухи утворюються коли дві відгорівші зірки зтикаються. На відстані всього 1,000 світлових років (в нашій галактиці) такий вибух засвітив би небо з силою нашого сонця. Ми були б спершу захищені від такого спалаху але радіація знищила б повністю тонкий прошарок озону що захищає нас від ультрафіолетового випромінювання нашого сонця.

Поза раком шкіри, ультрафіолетова радіація в'є більшість планктону в океанах, зрушуючи баланс цілої екосистеми.

3. Провал або заміщення вакууму

Наш простір всесвіту (вакуум) колись замістив вакуум околицького середовища у масивному вибусі, тому що він був більш стабільним за попередній.

Немає ніяких причин вважати що наш теперішній простір (вакуум) найстабільніший за всі інші можливі. Одного разу, ще більш стабільний вакуум може замістити весь наш простір в долі секунди.

4. Мандруючі чорні діри

Так звані "чорні діри" утворюються коли дуже велика зірка завмирає і притягує на себе все більше маси з доколільного простору. Нарешті ця маса утворює таке сильне гравітаційне поле, що навіть світло не може покинути "чорну діру" попавши на неї.

"Чорна діра" також згинає навколільне проміння як лінза. Таку "лінзу" дуже тяжко побачити. І тому є можливість що "чорна діра" пролетить десь поблизу нашої сонячної системи. Навіть якщо земля витримає напругу її гравітаційного поля, то скоріш всього буде викинута подалі від сонця.

Без сонячного тепла і світла земля перетвориться на мертвий камінь.

5. Гігантські сполохи на сонці

Грандіозні магнетичні вибухи на сонці, пошлють лавину прискорених елементарних частинок до землі. За години, таке випромінювання може спалити все живе на землі, а також зруйнувати озоновий прошарок, не лишаючи ніякої надії для тих, що можливо виживуть радіаційне нагрівання від сполоху.

6. Перевернення земного магнітного поля

Приблизно кожні 100,000 років магнітне поле землі зникає до нуля десь на сотню років, а потім перевертає свою полярність. Останнє таке перевернення полюсів трапилось 780,000 років тому, а наступне вже так виглядає запізнюється.

Загалом, сила магнітного поля землі поменшала на 5% за останнє століття.

Магнітне поле відхиляє велику частину космічної радіації від нашої атмосфери, зберігаючи дуже чуткий (знову ж таки) озоновий прошарок. Без нього, озон швидко розкладеться перетворюючись в кисень.

7. Вулканізм

У 1783 році, вулкан Лакі в Ісландії, виплюнув три кубічних милі лави на поверхню. Потопи, попіл і дим винищили 9,000 людей і 80 відсотків скотини. Голод який слідував, вбив четвертину населення Ісландії. Піл в атмосфері опустив зимову температуру в Північній Америці в середньому на 9 градусів по Фаренгейту, того року.

Але це було ніщо в порівнянні з тим, на що Земля спроможна. 65 мільйонів років тому, трапилось виверження на місці теперішньої Індії. Близько четвертини мільйона кубічних миль лави було викинута тоді. Де-хто ще й досі вважає, що як раз це виверження спричинило загибель динозаврів а не астероїд.

Ще раніше і більше виверження в сьогоденному Сибіру, спричинило найбільше відоме винищення в історії Землі, коли зникло 95% різновидів живих істот назавжди.

8. Глобальні епідемії

Бактерії, віруси і люди завжди співіснували на Землі, але часом ця рівновага досить хитка. Чорна Чума вбила четверть населення Європи в 14-му столітті. Інфлюенза зупинила першу світову війну забравши 20 мільйонів життів. СНІД приніс стільки ж шкоди і ще й досі не виліковний.

Зараз знайдеться все більше хвороб які переносять, колись чудотворну, дію антибіотиків.

9. Глобальне потепління

Земля поступово теплішає, непомітно але впевнено. Науковці вже довели, що трохи вищі температури сприяють розмноженню паразитичних істот. Але це тільки початок.

Ще є загроза теплової цепної реакції. Більше тепла випаровує більше води. Водяна пара утримує більше тепла на землі. Подальше

потепління почне звільняти вуглекислий газ із каміння, який також має властивості відбивання теплової радіації назад до землі.

В кінці Земля може стати дуже схожою на Венеру де температура сягає 900 градусів по Фаренгейту; атмосфера складається переважно з вуглекислого газу та водяної пари; де йдуть безперестанні дощі сульфурної кислоти, і хмари ніколи не зникають.

10. Руйнація екосистеми

За мільярди років життя на Землі, еволюція створила безліч різновидів життя, всі співіснують переплетені з іншими в безліч способів. Постає питання про постійне зникнення різновидів з існування. Люди відповідальні за багато таких зникнень, наприклад, постійне заміщення багатьох диких рослин на полі всього одним різновидом.

Ні-хто не знає ще як подібні втручання відіб'ються на людському різновиді.

*Kiscover magazine (кст. 2000)
(продовження буде)*



**Гориславу (Марку) Рубану, 5-го червня цього року, виповнилось
25 літ**

13-літнім прибув до Америки, успішно закінчив Радгердський університет і працює комп'ютерним програмістом.

Він три роки редактор нашого часопису: "Самобутня Україна-Русь", цікаві новини в

галузі наукових досягнень у світі подаються Гориславом. Створив сайт на інтернеті, де подає відомості про розвиток РУНВіри і її видання, діяльність ОСІДУ.

Бажаємо йому міцного здоров'я і бадьорості.

ОСІДУ РУНВіри в розсіянні і на Україні



Марко коло київського музею (1997 рік)

ЛИСТИ ДО "БОЖОГО ОКА"

І. Стойко

(Уривок з книги в перекладі з англійської В. Довгича під назвою: "Послання оріян хозарам. Рукопис Ора")
(продовження)

Створивши нову мову, хозари набули й нової ідентичності. Це стало їм у нагоді, і не лише на тих теренах, де вони сформувалися як етнос, а в цілому світі. В результаті хозарам удалося вижити і зберегти віру своїх пращурів.

Інших пояснень не може бути в принципі.

У противному разі т. зв. європейські євреї розмовляли б івритом – якби їхнє коріння проростало з Палестини.

Чи тюркською мовою – якби вони мали тюркське походження.

Зрештою, оскільки хозари були купцями, то, якби навіть нічого не робили протягом 400 років, хоч удосконалили свою мову.

Отже, моя версія ґрунтується на тому, що ці "європейські євреї", продовжують хозарський родовід. Я вірю, що це – логічно. Адже мої умовиводи пояснюють не лише їхнє походження, а й те, чому їм була потрібна нова мова – ідиш. А історики з якихось причин не хочуть помічати цю мову чи радше необхідність у ній для тих із хозар, які вижили.

Багато хто продовжує твердити, що хозари мали тюркські витоки, а пізніше переродилися в "європейських євреїв". Водночас і ця вчена когорта обходить десятою дорогою питання про те, чому вони створили для себе мову.

Поміркуйте самостійно.

Якби було так, як пишуть історики, тобто якби хозари справді були тюрками, то їм, природженим комерсантам, тюркська мова підходила б повністю. Адже мова торгівлі завжди є розвиненою. До того ж більшість хозар-євреїв мешкала в слов'янських країнах, а отже, місцеві мови не були для них джерелом асиміляційної загрози.

Якби ж вони дійсно вийшли Палестини, то нерозумно було б відрікатись од івриту, який конче потрібен і для відправлення релігійних обрядів, і для повсякденного спілкування.

Насправді хозари вчинили зовсім інакше. Вони не могли не задовольнити нагальну потребу в специфічній мові, яка стала б засобом виживання в середовищі слов'янського населення.

Звичайно, є якась частка істини в тому, що європейські євреї могли бути спадкоємцями хозар, як вважають історики. Але ці історики ґрунтують свої висновки на тому, що хозари

були народом.

А хто вони в рукописі Ора, присвяченому боротьбі його послідовників проти хозар? Із контексту випливає цілком інше сприйняття хозар – тільки як релігійної групи одного й того ж народу, до якого належав сам Ор.

Народу русинів.

Табір Ора засуджує хибну релігійну догматику хозар, але в посланнях немає жодного докору їм у тому, що вони, мовляв, чужого, не русинського роду.

Дійсно, в багатьох місцях свого рукопису Ор скаржиться: пані Маня і її син Бозя руйнують те, "що вважалося нашим". Автор послань застерігає: "Не руйнуй місце, де ти ж і живеш". То була багатолітня війна.

Почалась війна ще тоді, коли Манін син Суєт був немовлям. Він уже виріс, а війна все ще тривала. Обставини склалися так, що йому нічого не лишалося, як вступити в цю братовбивчу війну.

Хіба ж вас подивує те, що звичним явищем були кпини й образливі прізвиська!

Прихильники Ора навішують хозарам багато ярликів. Наприклад: "моці", "мошки" тощо. А сина панни Кози нарекли "комаром".

Найбільш промовистою й образливою з цих численних кличок була, мабуть, "коса". Вона, як реп'ях, чіплялася до цілком певних людей, а отже, набула такого поширення, що манівцями проникла в життєписи багатьох націй.

Що означає це слово? В українській мові його семантика досить варіативна. Це й жіноча коса, й інструмент, яким косять. Як прикметник жіночого роду "коса" вживається в таких смислах: "крива", "скривобочена", "перекривлена", "спотворена", "потворна" тощо.

В даному контексті інтерес являє коса як засіб праці. Людина, яка косить, має назву "косар". У множині це "косарі".

Саме останній іменник фігурує в книзі як оригінальне прізвисько, прищиплене оріянами своїм ворогам. Воно породжене кошмарною суттю воєнного лихоліття, віддзеркаленого на шпальтах рукопису.

А от що за кличку присвоїли Ору хозари –

(продовження на стор. 12)



МІСЦЕ
ПРИ
РОЗ
ТАВ
ЛЕН
НЯ
І
ПРИ
СВЯ
ТІ
ВАН
НЯ

КИЇВ

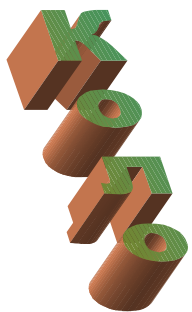


(дуб)





7509



статтю на стор. 2)



я з його послань так і не втнув. Мабуть, щось подібне: обидві сторони намагалися висміювати одна одну якнайдошкульніше.

Треба мати на увазі, що в народі коса асоціюється зі смертю. В прадавньому українському фольклорі смерть уособлює бабусенція чи якась мара із косою в руках.

Образ вважається мітичним, але якщо подивитись іншими очима, ці асоціації можна визнати близькими до правди. в своєму рукописі Ор благає пані Маню зупинити різанню і спустошення. Але в неї був єдиний шлях до перемоги – викошувати якомога більше оріян. Не дивно, що вона дістала ганебне прізвисько “Коса”, а поборники її ідеології – не менш криваву кличку “косарі”.

Для більшої ясності перекинемо місток у часи недавні. Не уявляю, як майбутні покоління описуватимуть комуністичний режим і його вождя Сталіна, – тільки явно не малюватимуть ангела. Радше це буде якийсь чортовиння із страхітливими вусицями та серпом і молотком у руках. Навряд чи це буде чорт із рогами – швидше вже якийсь козел чи коза-дереза.

Переїдемо до іншого питання, що потребує відповіді.

Історично термін “хозари”, який я вживаю в дешифруваннях замість назв “косарі” чи “козири”, асоціюється з іменем країни й, отже, етносу. Послання Ора звернені до хозар як групи населення, а саме: до вірників Ока, до войовничих носіїв цієї ідеології. А їхня мета полягає в очищенні Русі від Орової конфесії та ідеології, в запровадженні оновленої релігії Ока Божого.

Аналіз послань наводить на думку, що все-таки назва “хозари” в смислі “косарі” вживалася для означення членів релігійної спільноти, а не народу. Те саме стосується послідовників Ора – “оріян”, або “аріян”. Обидва угруповання претендували на місію праведних провідників Русі. Обидва боролися радше за звільнення, ніж за підкорення одне одного.

Проведу ще одну новочасну паралель. Перенесімось у добу I-ої світової війни. На мій погляд, ситуація, про яку піде мова, дуже нагадує війну, відображену Ором.

1917 року в Російській імперії вибухнула революція.

Дві основні частини росіян опинилися в таборах більшовиків і меншовиків. У країні було багато російських і національно-

визвольних партій, відомих за іменами їхніх вождів або етнонімами. Та я не буду всіх валити в одну купу – розгляну лише два вищезгадані терміни. Вони настільки відомі в світовій історичній науці, що тлумачення обох назв легко знайти в американських словниках.

Отже, коли між більшовиками і меншовиками точилася боротьба, кожен міг прочитати повідомлення про чергову перемогу перших над другими, і навпаки. Кінець кінцем, тріумфаторами виявилися більшовики. Меншовики зазнали нищівної поразки.

Уявіть, що в огні природного або політичного катаклізму справжні документи цього історичного періоду згоріли дотла, а вижили тільки шматки газет і книг. Майбутнє покоління, хай через 2.000 років, знаходить їх і, звичайно, пробує вчитати, як це зараз робимо ми. Вочевидь, терміни “більшовики” і “меншовики” прикладаються до груп населення.

Таким чином, партійні клички й стають етнонімами.

Історики беруть назви на озброєння й намагаються прив'язати існування більшовиків і меншовиків до певних регіонів світу. Припустимо, що вони успішно справляються з цією географічною задачкою. Та заковика ось у чому. Території, окуповані ще 2.000 років тому більшовиками, тепер належать зовсім іншому народові – росіянам.

Як майбутня генерація може совладати з проблемою – я просто собі не уявляю.

У наш час подібна дилема знаходить легкий розв'язок. Якщо в майбутньому буде застосовуватся той самий метод, історія набуде такого вигляду.

Меншовицький народ, який прийшов із невідомих країв морем, спробував підкорити більшовиків. Протягом трьох років більшовики обороняли рідну землю від іноземних загарбників. Зрештою, згуртована більшовицька нація не лише захистила терени свого споконвічного розселення, а й стерла з лиця землі ненависних чужинців. Причому остаточно перестали існувати як агресивна меншовицька нація, так і її мова. А більшовицький народ, залікувавши завдані окупантами рани війни відбудував рідну країну і став однією з найсильніших націй світу. В результаті вся планета стала бояться потуги і жорстокості більшовиків.

(продовження буде)

Хто Такі Жиди?

“Історія Жидівського Народу”

Натан Озубель (стор.2)

(“History of the Jewish People”, Nathan Ausubel)

Чи Жиди це Раса?

Можливо найбільш широко прийнятий погляд є, що жиди складають окрему расу. Постійно зустрічаються жиди, які говорять про свою належність до “жидівської раси”. Багато християн, з другого боку, вважають, що жиди належать до “семітської раси”.

Говорячи в мові антрополога, немає такої речі, як “жидівська раса”. Ідея “семітської раси” також вигадка... Слово “семітський” спершу використовувалося філологами для описання певної мовної групи, а зовсім не раси...

Таким чином, багато польських жидів на сьогодні не відрізняються виглядом від польських християн, багато українських жидів виглядають як донські козаки, багато французьких жидів виглядають як любий інший француз, багато німецьких жидів мають вигляд, який нацисти називали “Нордичним”.

Чи Жиди це Мовно-Культурна Група?

Можливо, ідентичність жидів полягає в їхньому етнічно-груповому житті і їхній культурі. Однак, жиди були широко розвіяні по земній кулі на протязі багатьох століть. Вони не складають єдину етнічно-мовну групу (семітську, наприклад), а надзвичайно велике зібрання різних етнічних мов.

Кількість різноманітних мов, так званих “рідних мов”, якими жиди світу говорять, досить дивовижна, і так було протягом тисяч років. Як би там не було, в їхньому релігійному та інтелектуальному житті, вдома та в синагозі, жиди, можливо й використовують їх “священну мову” Гібру, але мова яку вони використовують в їх щоденному житті належить народу поміж яким вони живуть. Тільки в стародавньому Ізраїлі, так як і в сучасному Ізраїлі, Гібру був “національною” мовою жидів.

“Тринадцяте Плем’я”

Артур Костлер (стор.186-187)

(“The Thirteenth Tribe”, Arthur Koestler)

“Це”, пише Фішберг, “є дійсно критична точка в антропології жидів: чи вони чиста раса, більш менш змінена природними впливами, чи вони релігійна секта складена з різноманітних расових елементів, результат непевності і між-расового

шлюбу протягом їхніх міграцій крізь різні частини світу?” І він залишає своїх читачів з безсумнівною відповіддю:

Виходячи з біблійних описань і традицій, виглядає, що навіть на початку утворення племен Ізраїля вони вже були складені з різних расових елементів... в Малій Азії, Сирії і Палестині того періоду можна було знайти багато рас – аморити, були світло-волосими, довго-головими та високими; гітїти, темно-шкіра раса, можливо монголоїдного типу; кушити, негроїдна раса; і багато інших. З всіма ними стародавні жиди породичалися через шлюб, про що чітко говорить в багатьох місцях Біблія.

Пророки можуть гриміти проти “одруження з доньками чужого бога”, але це не стримувало безладних Ізраелитів, а їхні лідери були передові в подаванні поганих прикладів. Навіть перший патріарх [примітка: перший жид], Абрагам, жив з Агар – єгиптянкою; Йозеф був одружений з Асенат, що не тільки була єгиптянкою, але й донькою священника; Мойсей одружився з медянкою, Зіпорою; Самсон, жидівський герой, був філістинцем; мати Короля Давида була моабіткою, а він сам одружився з принцесою Гешурії; щодо Короля Соломона (чия мати була гитіткою), то “він любив багато дивних жінок, включаючи дочку фараона, жінок моабітів, амонітів, едомітів, зідонців, і гитітів...” і так “скандальна хроніка” продовжується. Біблія також просвітлює, що королівський приклад імітувався багатьма, високо і низько. Окрім того, біблійна заборона одруження з гоями не включала поневолених жінок під час війни – а таких було немало. Вавилонське заслання не поліпшило расову чистоту; навіть члени священницьких родин одружувались з гоїками. Коротше кажучи, на початку Діаспори, жиди були вже досить расово схрещеними. Так, звичайно, як і більшість історичних націй, і ця точка не потребувала б наголошення, якби не було наполегливого міфа, що Біблійні Племена зберегли свою расову чистоту крізь віки.

Інше важливе джерело схрещення було перевернення величезної кількості різноманітних рас до Юдаїзму. Очевидці ентузіазму жидів навернення до своєї віри більш ранніх часів є чорно-шкірі Фалаша з Абісінії, китайські жиди з Кай-Фен, які є схожими на китайців, еменські жиди з їхньою темно-оливковою шкірою, Жидівські Бербери – племена Сахари, які є схожими на Туарегів, і так далі аж до нашого яскравого прикладу – Хазарів.

Лідійські і Грецькі Написи із Сардіс

Розкодовані і перекладені на Англійську та Українську Іваном Стойком.

У книзі “Вимерлі Мови”, автор Джоханс Фредріх (“Extinct Languages”, Johannes Fredrich), на сторінці 110-ій я знайшов два двомовні надгробні написи в Лідійській і Грецькій мовах. Порівнюючи Лідійський алфавіт з Етруським і Фінікійським алфавітами, я побачив однакові літери і пізніше слова в Лідійському і Грецькому написах. Подальший перегляд показав, що є подібні слова в Лідійському і Грецькому написах. Так, я розпізнав 9 літер в Лідійському алфавіті. За допомогою дослідження ще декількох Лідійських написів, я зміг прочитати більше слів. Нижче подаю перші дві розшифровані нагробні написи в Англійській мові і Українській.

1 ΥΥΜΙΤΡΑ ΦΙΛΑΦΙΚΑΒ ΖΑΥΜΑΥ

2 ΝΑΝΝΑΣΔΙΟΝΥΣΙΚΛΕΟΣΑΡΤΕΜΙΔΙ

1. Лідійський напис:

У небі нині бо сьа губа чужа є бо по житті брати з Медаж.

(на українську: Сьогодні ти на небі через цю дивну страту, бо в житті ми були братами з Медії)

2. Грецький напис:

У небі нині бо сльози одно є, сеж коли в душі братове ма жаліж.

(на українську: Сьогодні ти на небі, бо постійно сльози ллються, коли брати мають жаль в душі)

Від редакції:

Докладніше про розгадування старовинних написів викананих у фінікійській, етруській, лідійській, старогрецькій та старогейбрейській мовах можете прочитати від інтернет:

<http://home.att.net/Goko/>

або використовуючи зв'язок від нашої сторінки:

<http://www.runvira.org>

Англійська	Українська	Лідійська
B	Б	Α
W	В	Υ
H, KH	Г, Х	1, Ξ
D	Д	ι, Ο
J	ї, й	Ϝ
Di	Ді, Дй	ϝ
ZH	Ж	Υ
Z	З	Ι
K	К	†
L	Л	ι
M	М	Ϙ, Μ
N	Н	Ϛ
P	П	8, Β
R	Р	ϙ
S, SH	С, Ш	3
T	Т	Γ, Ɔ
TS	Ц	↑
CH	Ч	κ
SHCH	Щ	ϝ

Розшифровка Лідійських літер віднайдена і застосована І.Стойком

Старенький Жарт

Якось один селянин, потрапивши до Києва, зайшов до крамниці і запитав:

— Чи можете мені продати сірники?

— Я не панімаю, що ви ктворюєте! — почув у відповідь.

— Соромтесь, Ви все життя живете на Україні годуетесь від її землі, а української мови не навчилися!

— А зачєм мнє ваща мова, я імею свой язык! — гоноровито відповіла продавщиця.

— Та ото ж і біда з тим, моя корова теж має язык, а так і не навчилась говорити по-людськи.

П.Грушецький, Чикаго

Російські Жиди Туляться До Путіна

Лев Городетський (скорочено)

Зіся Вайсмен говорить, що він збирається підтримувати майже гарантованого переможця, Владимира Путіна, в наступаючих Російських президентських виборах.

“Передусім, немає вибору. Інші не мають шансу,” говорить 55-річний звільнений жидівський майор армії від міста Самари. Вайсмен говорить, що він захоплений досвідом Путіна в Радянському КГБ.

До того ж, говорить він, Путін “обіцяв роздушити анти-семітизм.”

Президентські вибори приходять після того, як блок Єдності Путіна взяв найбільше місць в грудневих парламентських виборах. Після того голосування, жидівські спостерігачі тут і за кордоном були невпевнені, чи він підтримає давнє бажання жидівського суспільства, щоб уряд роздушив анти-семітизм і підтримав людські права. Ця непевність зросла після того, як Путін ввійшов у спілку з комуністами незабаром після виборів.

У грудневому балотуванні, жидівські виборці, в гострому контрасті до ширшого російського контингенту виборців, переважаюче підтримали Союз Правих Сил, очолюваний колишнім прем'єр-міністром Сергієм Кірієнком, Борисом Немцовим і підтриманий Анатолієм Чубаїсом, старими реформаторами з жидівським корінням.

Але цього разу, Жиди, особливо ті, які живуть коло Москви і Петербургу, вирішили з'єднатися з більшістю своїх співвітчизників в бажанні, щоб “сильна рука” Путіна роздушила злочинність, корупцію та економічний безпорядок.

Очікується, що більш ніж 50 відсотків жидів з околиць цих двох головних міст проголосують за Путіна, згідно з жидівськими джерелами.

Але в Петербурзі і Москві, де живе більш ніж половина від близько 600,000 жидів проживаючих в Росії, жидівські виборці так виглядає загалом менше підтримують Путіна.

У листопаді, Путін обіцяв лідеру Федерації Жидівських Громад Росії очоленою Чабад-Любавічем, що підтримає жидівську спільноту в боротьбі з анти-семітизмом, побудові шкіл та відновленні колишніх синагог для жидівської спільноти.

Він також говорив лідеру групи, що діяв особисто, щоб допомогти відновити жидівське життя в Петербурзі в ранніх 1990-их роках,

коли він був головою відділу КГБ там.

Барух Горін, говорячи від імені Федерації, каже: **“Наші контакти з Путіним показують, що статус-кво Єльцинської ери у відносинах між жидівською спільнотою і органами влади триматиметься. І цей статус-кво не був поганим для жидів.”**

У подальшому зусиллі отримати підтримку, Путін сказав на цьому тижні в листі до законодавців, що Росія і органи влади непохитно віддані до битви з анти-семітизмом.

“Будь-які ознаки анти-семітизму розглядатимуться недопустимим виявом агресивного націоналізму, несумісного з цивілізованим суспільством в Росії,” говориться в листі, згідно прес-служби Путіна.

Лист прийшов у відповідь на недавній лист від 92-ох членів Палати Представників і 98-ми сенаторів, які висловили свої хвилювання щодо анти-семітизму і релігійного переслідування в Росії. **[Документ підписали сенатори Франк Лотенберг і Роберт Торіселі та конгресмен Вільям Пасквел (8-ий район, Нью Джерзі).]**

Путін отримав додатковий поштовх на цьому тижні, коли Союз Правих Сил, відомий, як СПС, оголосив у вівторок, що буде підтримати Путіна, очевидно, щоб запобігти перевиборам.

Путін виглядає особливо популярним між жидами Північного Кавказу, які хочуть, щоб він примусив зупинити Мусульманські повстання там і борюся з анти-семітизмом в Чеченських бандах [примітка: колись так називали і УПА, яка боролась за визволення України], які провели хвилю захоплень людей, куди ввійшли й Жиди, і недавно побили жидівського заложника до смерті.

“Путін означає стабільність. Я думаю, що рівень злочинності в Росії і ситуація в Чечні вимагають міцної руки. Економіка також потребує стабілізації,” говорить Роман Леваєв з міста Нальчик, що знаходиться недалеко від Чеченського кордону.

Джерела в Російській спільноті Ізраїля передбачають, що **Путін також буде сильно підтриманий Ізраїльськими Росіянами з подвійним громадянством**, більшість з них старші віком жиди, які проголосують в Російському Посольстві в Ізраїлі.

Березень 17, 2000, №25
“Жидівські Суспільні Новини”
(від жидівської телеагенції)

ЛИСТИ ДО БРАТІВ-ХЛІБОРОБІВ

Вячеслав Липинський (1920 рік)

Оповідать, що Клемансо був дуже злий, коли довідався, що ці самі Українці, які так приязно балакали з генералом Табуї, заклали берестейський мир. Для нього очевидно одразу стало ясно, що на Україні влада опиниться в руках природних союзників німецьких консерваторів – аграріїв українських і що ці аграрії відплатять ліберальній антантофільській московській буржуазії за Керенщину миром, з ворожими Керенському, Антанті і капіталістам, російськими більшовиками. “Прийдуть ще до мене ці Українці!” – так мав покрикувати тоді “старий тигр” європейського фінансового капіталу. Де-які потім дійсно прийшли, де-які ні.

При такій міжнародній констеляції народилась Українська Народня Республіка. На чолі її стояли українські інтелігенти демократи, що в справах внутрішніх відзначались принципіальністю, російською революційною щирістю і чесністю, а в справах міжнародніх бездонною, дитячою несвідомістю.

Коли б така сама голубиня чистота й невинність, як у справах міжнародніх, була у наших провідників і в справі національній ми б може вийшли з російської революції переможцями. Але тут на жаль наша інтелігенція вкусила вже од дерева пізнання добра й зла.

Понадкласова національна ідеологія в сучасній своїй європейській формі є твором міщанської демократії, яка в часах “весни народів” своїм романтичним ентузіазмом, своєю фанатичною відданістю ідеї нації, зуміла цю ідею прицепити всім класам, всім членам своїх етнографічних колективів.

*) Відродження Нації I СТ. 43-4,

Ми мали нагоду пережити свою “весну народів” тепер під час російської революції. І верстю, що була покликана цей прапор чистої понадкласової національної ідеї піднести і з ним у бій піти – була українська міщанська демократія, тоб то та сама наша українська інтелігенція. Стара міщанська Європа ще й досі виглядає нашого українського Гарібальді. Ніяка невдача під оцим всенациональним прапром для української інтелігенції не була би страшна. Ідея – чиста, ясна, безкомпромісова, для всіх Українців без ріжниць класів єдина національна ідея булаб лишилась. І вона в кінці перемоглаб.

Але Наша національна “весна” прийшла тоді, коли в Європі була вже національна

“осінь”, коли понадкласова ідея національності стала вже там старенькою європейською міщанською демократією в достаточній мірі зогиджена й запаскуджена. Форм новітнього європейського національного руху наша інтелігенція, з чужоземними мовами мало знайома, на жаль зовсім не знала. А в російській літературі, на якій була вона вихована, відбивалась тільки вся гостра й заслужена зрештою критика націоналістичної російської буржуазії. І наша молода міщанська демократія в молодечу, романтичну національну ідею своєї старшої європейської сестри вже не вірила та й завдяки свому становищу автономістів і посередників – повірити не мгла. Вона була по російському “соціалістична” й сама в загальнонаціональну, обєднуючу всі класи ідею не віруючи, не могла такої всенациональної віри дати українським народнім масам, які знов, з ніякими літературами не знайомі, в своїй чистоті, духа власне під синьо-жовті прапори, до такої ідеї йшли, такої всенациональної, визвольної, повстанської, “противочужинецької” ідеї шукали та її від проводирів своїх сподівались. І вийшов із того всього страшний трагічний розгартіаш.

Перед самим відкриттям I-го Всеукраїнського Військового З’їзду – основи Української Армії – коли вже всі численні учасники були в залі і з напруженням ждали прибуття ініціаторів, раптом на естраду вискочив “хтось у сірому”, розуміється інтелігент-офіцер і став несамовитим голосом плюгавити нашу минувшину, а особливо ляяти Гетьманів, що тільки, мовляв, з народу кров ссали і його в неволю продавали. Тих самих Гетьманів, про які – як це не одному з учасників З’їзду було відомо – згадав не раз добрим словом Шевченко, про яких і “батько Грушевський” стільки гарних книжок написав. Зробилось в залі так, як бува на великім селянським празнику хтось підвипивши скаже якусь дурницю. Всі стараються в це місце й не дивитись. Але в міру того, як “оратор” говорив, починали в очах деяких солдат появляти злі вогники. “А де вони ети саміє, що отих гетьманів хотять?” чулося виразно в цих поглядах, звернених жєстами оратора на нас, групу українських самостійників, що зібралась була в однім куті.

Для нас ця “передмова” до з’їзду майбутніх ідейних провідників української армії, була гіркою, болючою образою. Мій знайомий полковник Олександр Сахно-Устимович,

зрештою спокійний і як дитина лагідний чоловік, з шаблею хотів кинутись на хулігана. Ледве ми його здержали. Але від відповіді “ораторові” здержати таки не змогли. Та тільки він став говорити – урочисто вийшла президія. Сахно-Устимович замовк. Демократичний настрої був попереднім, “оратором” зроблений.

Поки життя не забуду отого моменту. Того й ще одного.

В яку годину по відкриттю з'їзду й цій хуліганській передмові, появляються раптом на сцені коло президії козаки з прапорами й портретами... Чіями?... Тих же самих, тільки що обляяних та оплюгавлених Гетьманів! Мало того. На ці гетьманські портрети, вони, ці козаки, вмерти за “федеративну Україну” клянуться . . .

Мене аж у горлі здавило. Зболілі, напружені нерви відчули одразу настрої солдатської маси її почуття законности, почуття чесности й моралі було тяжко ображене. Оці “українські буржуї” з неї кепкують, сміються – такий тільки висновок міг зробити з того всього, в справах політичних ще недосвідчений український солдат. І в “зраді” Сагайдачників, Полуботковців, Богдановців, Дорошенковців і тих усіх інших полків, що ймена українських Гетьманів у інтерпретації українських ес-ерів носили – зовсім не винна чесна, моральна, законна українська солдатська маса. Винні ті “книжники й фарисеї”, що свою національну пустопорожність хотіли затушувати перед “народом” підкреслюванням мертвої національної форми; ті, що своє власне духове каліцтво, свою невіру й погорду до ідеї власної державности, вважали врожденним каліцтвом цілого українського народу, який на їх думку їхню ідею нації тільки як “земельку” та зненависть до “панів” міг зрозуміти й прийняти...

І винні може більш од усіх ми самостійники-Гетьманці, що тоді, зараз же, не чекаючи, з вільним козацтвом, зі зброєю в руках, в оборону традиції національної, чести національної й своєї власної чести не стали...

“Коли московські учені з великим старанням і любовю досліджують московську старовину – то це робить їм честь. Але коли нашим дітям, що породились у Кїїві й узагалі в нашім краї, дають тільки найбільш неясні представлення про історію рідної землі, то це глибоко неправильно. Треба вміти сказати правду навіть тоді, коли це нам не подобається. А ця правда полягає в тім, що після періоду, коли, хоч у тіснім кругу осіб, був інтерес до місцевої історії, наступив період байдужости й холодности” – так писав у своїй “Малой Руси” В. В. Шульгін в січні 1918

року. Це велика істинна правда. Коли клас хліборобський, клас землі, що у всіх націй і в усіх країнах світу єсть носителем традиції цієї землі, тобто національної традиції – починав до цієї традиції ставитись байдуже й холодно, коли замість традиційної любови до України й аристократичної пошани до себе виховується у ньому рабська “преданність Москві”, або “Варшаві” й хамська погорда до своєї національної індивідуальности, то це знак, що нація починає вмирати. у тім, не в інтелігентській демагогії була наша найбільша трагедія...

Тодішню національну слабкість та політичну нерішучість єдиного державотворчого українського хліборобського класу, таку ж слабкість та зденаціоналізованість класу революційного: українського пролетаріату – використала інтелігентська українська демократія.

Її перемога означала: з боку ідеологічного – мішанину російського брошуркового соціалізму з українським театральним козацьким жупаном; з боку політичного – шукання здеклясованою інтелігенцією, яка раптом опинилась в ролі державних будівничих а не політичних посередників і опозиціоністів, того, чого нема – творчої ідеології здеклясованого селянства, ідеології пів-пролетаря, пів-хлібороба... Поки землі нема – большевик; раз землю придбав – хлібороб-монархіст; політичної лінії здеклясованого селянства, для якого в масі й приватна власність не підходить, бо землі не стане й соціалізація не йде, бо йому не нового соціального ладу, а землі треба; купити землю без держави не може, держави сам збудувати не в силі, а даром землі не бере; і всесвітня революція з братерством народів і тут же “геть чужинців”, та на щот жидів неблагополучно; до того українське традиційне – “хай Бог тому помагає, хто нам добре бажає” – і в результаті не творча боротьба класів за такий чи інший новий соціальный та національний лад, а безплідна, всі нації й усі держави все руйнуюча, а не будуюча, боротьба бідних з багатими, “дуків” з “голою”, “куркулів” з “босовиками”, десятидесятичників з парусотдесятичниками, потім двохдесятичників з десяти-десятичниками, врешті взагалі всіх, кому хочеться взяти, зо всіма, кому не хочеться віддати – боротьба без ціли, без пуття, без краю – одно слово наша сьогоднішня нещасна Україна...

Врешті з боку державного перемога української демократії, означала олігархію соціалістичних партій, що держатись могла тільки при допомозі якоїсь чужої сили. З початку, за часів автономізму, це була не

розложена ще вкрай армія російська, потім армія німецька до гетьманського перевороту й урешті в часах Директорії армія галицька. І може одним із наших найбільших національних нещастя останніх часів було те, що соціалістичний республіканський наддніпрянський уряд втягнув у свою півнаціональну руйнуючу політику самотійницькій державній ідеології, армію патріотичну й національну, що однак в справах наддніпрянських проявила стільки ж героїчної посвяти й доброї волі, скільки темноти й несвідомості...

Коли відродження націй відбувається без національного іdealізму без любові до цілої нації в усіх її класах і групах, без того ідейного національного пафосу, того романтичного захоплення образом пової волі й незалежності нації, що йшло в парі з відродженням усіх європейських народів, то в наслідок того з самого поняття нації викидається весь його живий творчий зміст. Остається тільки форма – мертва шкарлупина без зерна.

(продовження буде)

New York Post – Tuesday March 22, 1994
By Roger Field (Post Health Reporter)

Науковці наткнулись на декількох старовинних світловолосих у Китаї

Більше як 100 білих тіл – деякі заховані протягом 4,000 років – були розкопані науковцями в Китаї.

Мертвяки з відмінно Європейськими ознаками – включаючи світле волосся і шкіру, глибоко посажені очі та довгі носи – були добре збережені сухим, жарким кліматом пустель північно-західного Китаю, згідно журналу “Kiscover”, котрий помістив фотографії тіл в своєму квітневому випуску.

Знахідка – зроблена впродовж 140-мильного відрізка пустелі – може допомогти вирішити наукову загадку, а саме: де Китайці навчилися тренувати коней і будувати кінські колесниці приблизно 3,200 років тому.

“Практично всі вчені згоджуються що Китай дістав колесниці із заходу”, сказав Др. Віктор Маїр з Університету Пенсильванії, основний науковець, що займається розкопками тіл.

“Нещодавні розслідування в Росії та Україні показали що Індоевропейці найвірогідніше винайшли колесницю і колесо”, сказав Маїр.

“Я не кажу що ці білі люди були відповідальні за вироблення цих громадних змін; вони хоча б були передавачами”.

Він сказав, що одяг знайдений на цих тілах може допомогти визначити звідки ці білі люди прийшли.

“Де-яке полотно дуже подібне до того що було знайдено в Датських похованнях приблизно того самого періоду”, він сказав

До сьогодні, вважалося що Туркмени – з Туркестану – були першими, що завітали до Середньої Азії від 3-го до 8-го століття нашої ери. Але це не пояснювало як Китайці навчилися тренувати коней і будувати колесниці 1,500 до 2,000 років раніше.

В світлу пам'ять

Івана Колосовського

Нар. 5-го серпня 1915 р.

Від. до Духа Предків 15-го квітня 1985 р.

Любий мужу, тату і дідуся

Уже 15-та весна
Як Тебе з нами нема.
В 15-те квітня,
Як і в той сумний день,
Нарциси у нас розквітають,
Й за Тебе,
Незнані Тобі, внуки питають.

Земля хай канадська Тобі пухом буде, а з нами в серцях наших Ти завжди жити будеш.

Дружина Ніна, доня Катя і сини Юрій і Василь з Родинами

Вітаємо !

Нашого багаторічного прихильника, побратима Івана Короля з прийняттям його до ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.

Як більшість українців, він має незалежне мислення і виважує свій крок, тому і взяло йому довгий час прийняти освячення. Але самостійні рішення стійкі і відповідальні, бо в цьому випадку людина звітує перед своєю совістю, вона вільна у своєму виборі.

Іван Король народився на Україні 30 червня 1932 року. За 45 років подружнього життя з своєю коханою дружиною Олександрою виростили велику родину. Мають три красуні-доні: Марія, Оля і Таня; та п'ятеро онуків: Андріяна, Данило, Михась, Роберт і Матвійко.

Обряд освячення врочисто провів у Святині Матері Україні "Оріяна" рунтато Боголюб Свириденко.

Всі присутні радо привітали новоосвяченого члена нашої громади.



Освячення на "Оріяні"
побратим Іван Король з дружиною Мирославою
Король а за ними р-т Б.Свириденко



Вітаємо !

Посестру Наталю Рубан з успішним закінченням медичного коледжу.

Мріяла, ще будучи в школі на Україні, стати медиком. Вчилась рік у медичному училищі, поки доля не "закинула" до Америки. Пройшло 12 тяжких років вживання в чужі незвичні умови, але й по них не залишила мрію пов'язати своє життя з медициною, допомогати людям.

Бажаємо успіхів!



Брат Світовид і син Велес вітають Наталю із
закінченням навчання

Пожертви складені для розвитку РУНВіри (7509 р.Д.)

Бажаємо доброго здоров'я всім жертводавцям!

А.Антонюк	60
П.Волинець	20
Л.Драпіко	40
В.Думанський	20
В.Г.	30
В.Ігнатович	5
Г.Кияшко	20
Л.Лозова	50
Т.Лозовий	80
О.Петрусенко	30
М.Рубан	20
Н.Рубан	10
В.Свириденко	50
С.Свириденко	75
М.Скорина	20
М.Черепаша	20
П.Черепаша	20
І.Филипів	20
Н.Ярош	30

УВАГА!

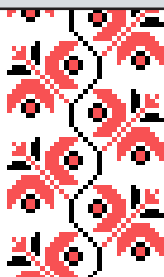
(до жертводавців)

ОСІДУ РУНВіри при святині "Оріяна" не несе відповідальності за пожертви послані на поштову скриньку №147 від 1996 року.

Наша поштова скринька:

№306

Спрінг Глен, Нью-Йорк



Контакти РУНВіри:

Рунтато Святослав Гулак
(голова Ради Довіриених ст. "Оріяна")
тел: (908) 647-1215
Р.к.Вох 60
Gillette, NJ 07933 USA

Рунтато Боголюб Свириденко
(голова ОСІДУ в США)
тел: (203) 929-6040
Р.к.Вох 2064
Huntington, CT 06484 USA

Рунтато Богдан Островський
(голова ОСІД в УКРАЇНІ)
тел: (044) 229-2415
Київ УКРАЇНА

Духовник Володар Гайдайчук
(голова громади "ім. Лесі Українки")
тел: (416) 622-4809
Etobicoke, knt M9C248
CANADA

Рунтато Тарас Осадчук
тел: 011 612 (49) 408-592
66 Rodgers St.
Carrington, NSW2294 AUSTRALIA

Видання РУНВіри:

Мага Віра
На Роздоріжжі
Бог і Релігія
Переоцінка Духовної Вартости
Священна Книга Обрядів
Навчання, Пісня, Молитви
Мага Врата
Сотворення Світу (І.Франко)
Листи Ора - переклад Довгича
Бойовий Гопак

Головний редактор:

Горислав Рубан

Редакційне товариство:

Л. Драпіко *Л. Лозова*
С. Гулак *Б. Островський*
Л. Фенько *Б. Свириденко*

Звертайтеся до редакції на адресу:

"Самобутня Україна-Русь"
Р.к.Вох 60
Gillette, NJ 07933 USA

Тел/Факс: (908) 647-1215
eMail: marko@dppl.com
www.runvira.org

Думки авторів статей можуть не збігатися з точкою зору редакції або ОСІДУ РУНВіри.

Редакція застерігає право скорочувати матеріали без згоди авторів.